

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Badania eksploatacyjne wiaduktu kolejowego

W listopadzie 2014 r. zespół pracowników Instytutu Budownictwa UZ realizował terenowe badania eksploatacyjne wiaduktu w ciągu toru nr 1 magistrali kolejowej nr 003 Warszawa-Kunowice, na odcinku Świebodzin-Rzepin w okolicy miejscowości Toporów. Przedmiotowy obiekt znajduje się na linii E-20 Berlin-Warszawa, pod nim przebiega linia kolejowa nr 375 Międzyrzecz-Toporów, która jest użytkowana jedynie okresowo i nie na całym jej odcinku.

Ustrój nośny badanego obiektu to jednoprzęsłowa konstrukcja swobodnie podparta, składająca się z dwóch równoległych blachownic z pomostem otwartym. Rozpiętość teoretyczna obiektu wynosi ponad 25 m. Obok znajduje

WIDOK OGÓLNY BADANEGO WIADUKTU

WIDOK POCIĄGU RELACJI
WARSZAWA-BERLIN PRZEJEŹDZĄ-
JĄCEGO PRZEZ BADANY WIADUKT
(FOT. A. WYSOKOWSKI)

się niezależne równoległe przęsło, po którym przebiega tor nr 2. Wiadukty posiadają wspólne, przedwojenne ceglane przyczółki.

Przeprowadzone badania eksploatacyjne wiaduktu zdecydowanie różnią się od najczęściej wykonywanych przez Zakład Dróg i Mostów UZ próbnych obciążeń mostów, z uwagi na rejestrację odpowiedzi konstrukcji w postaci przemieszczeń i odkształceń pod wpływem przejazdów przez obiekt rzeczywistych składów pociągów. Głównymi

utrudnieniami w realizacji badań była niska temperatura oraz stosunkowo wysoka prędkość pociągów, która wynosiła często ponad 100 km/h. Wyznaczone w ten sposób widma naprężeń oraz ugięcia przęsła posłużyły do opracowania wytycznych dla dalszego użytkowania wiaduktu.

Badaniami kierował prof. Adam Wysokowski, a wzięli w nich również udział: prof. Jakub Marcinowski, mgr Artur Juszczyk, mgr Włodzimierz Dyszak, Michał Drzewiecki, Bartłomiej Wieczorek.

Artur Juszczyk
Zakład Dróg i Mostów UZ

Samorządy wobec inwestycji produkcyjnych o znaczeniu ponadregionalnym Konferencja w Gubinie, 10.12.2014 r.

W ramach współpracy Instytutu Inżynierii Środowiska z PGE Gubin Sp. z o.o. 10.12.2014 r. odbyła się IV Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Perspektywy działalności kompleksu wydobywczo-energetycznego w województwie lubuskim - Samorządy wobec inwestycji produkcyjnych o znaczeniu ponadregionalnym”. Miała ona charakter porządkujący wiedzę na temat wzajemnego przenikania się procesów i procedur lokalizacji inwestycji i planowania przestrzennego. Tematyka została celowo wybrana ze względu na okres po wyborach samorządowych i ukształtowanie się nowych rad, w których zadaniach własnych znajduje się problematyka planowania przestrzennego i kreowania warunków rozwoju gospodarczego na szczeblach sejmiku wojewódzkiego, rad powiatów i rad gmin. Część osób zasiadających w nowo wybranych ciałach samorządowych nie jest dotąd zapoznana z przebiegiem złożonego cyklu planistyczno-inwestycyjnego. Celem więc nie była tylko wymiana informacji (myśli) lecz także wskazanie na te miejsca, za które nowi radni będą odpowiedzialni.

Tematyka Konferencji obejmowała zagadnienia związane z planowaniem przestrzennym na szczeblu kraju, regionu i gminy w związku z kreowaniem inwestycji produkcyjnych oraz planowania inwestycji produkcyjnych przez inwestorów. Wskazano w tej mierze problematykę:

- ___czynników planowania inwestycji;
- ___przebiegu planowania inwestycji;
- ___potrzeb inwestycyjnych wobec zachodnich obszarów Polski;
- ___zapisów planistycznych szczebla centralnego - programach, strategiach i Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju;
- ___zapisów planistycznych szczebla regionalnego - Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa oraz programach i strategiach wojewódzkich;
- ___zapisów planistycznych szczebla gminnego - Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy, Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego;
- ___stanu planowania przestrzennego na terenie województwa lubuskiego.

Zaakcentowano wiele poglądów, zarówno wobec planowania przestrzennego, planowania inwestycji, obowiązków ciał samorządowych, jak też zagadnień związanych bezpośrednio z planowaniem inwestycji w postaci kompleksu wydobywczo-energetyczny w gminach Gubin i Brody.

FOT. Z WYDZIAŁU

W Konferencji wzięli udział przedstawiciele władz województwa i samorządowych, pracownicy placówek naukowych oraz zakładów zajmujących się w sposób praktyczny zagadnieniami związanymi z planowaniem inwestycji, planowaniem przestrzennym oraz szeroko pojmowaną energetyką. Chęć uczestnictwa w Konferencji wyrazili również studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego, co zostało im umożliwione przez organizatorów.

Konferencja stanowiła rzadką okazję do udziału w spotkaniu o charakterze naukowym i informacyjnym przedstawicieli świata nauki, praktyki i społeczności lokalnych gmin będących podmiotami planowanych dużych inwestycji produkcyjnych. Była też kontynuacją spotkań terenowych, po III Konferencji, która miała miejsce w Brodach 30 maja 2014 r.

Jesteśmy przekonani, iż wymiana poglądów i doświadczeń, jaka miała miejsce w toku plenarnych obrad i w cza-

sie rozmów w ramach panelu dyskusyjnego, przyniesie naszemu regionowi wiele korzyści, które przełożą się na lepsze warunki życia jego mieszkańców. Efekty Konferencji niewątpliwie będą widoczne zarówno w wynikach badań naukowych, jak i działaniach organów administracji państwowej i samorządowej oraz inwestorów.

Andrzej Greinert

Ogólnopolski konkurs prac dyplomowych związanych z działalnością wydobywczą, rekultywacyjną i energetyką konwencjonalną „Węgiel brunatny - szansa i wyzwania”.

Rozstrzygnięto konkurs na prace dyplomowe związane z tematem przewodnim „Węgiel brunatny - szansa i wyzwania”. Bieżąca edycja miała po raz pierwszy wymiar ogólnopolski. Stąd też do konkursu stanęli uczestnicy z wielu uczelni naszego kraju. Tematykę konkursu zarysowano szeroko, aby uchwycić różne aspekty funkcjonowania wydobycia i wykorzystania energetycznego surowców konwencjonalnych. Do konkursu zgłosili się uczestnicy z różnych wydziałów i kierunków kształcenia, zarówno z zakresu nauk o ziemi, nauk technicznych, jak i nauk społecznych oraz nauk ekonomicznych. Komisja konkursowa postanowiła przyznać nagrody niżej wyszczególnionym osobom.

Nagrody II stopnia:

Marta Rejment: *Znaczenie węgla brunatnego w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego województwa lubuskiego na przykładzie planowanej inwestycji przez PGE Gubin Sp. z o.o. (Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Ekonomii i Zarządzania);*

Emil Tyliszczak: *Znaczenie węgla brunatnego w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Polski na przykładzie kopalni węgla brunatnego Sieniawa Sp. z o.o. (Uniwersytet Zielonogórski; Wydział Ekonomii i Zarządzania).*

Nagrody III stopnia:

Ewa Demianiuk: *Zastosowanie analiz biomarkerów i palinofacji w rekonstrukcji środowisk sedymentacji oraz stopnia dojrzałości termicznej materii organicznej z wybranych profili górnej jury epikontynentalnej Polski (Uniwersytet Warszawski; Wydział Geologii);*

Krzysztof Pieróg: *Warunki zaopatrzenia w wody podziemne w rejonie Gubina nad Nysą Łużycką (Uniwersytet Warszawski; Wydział Geologii);*

Grażyna Świątek: *Energetyka oparta na węglu brunatnym (Wyższa Szkoła Zarządzania i Bankowości w Poznaniu).*

Andrzej Greinert

Uroczyste seminarium naukowe Zakładu Geotechniki i Geodezji

19.12.2014 r. odbyło się w Zakładzie Geotechniki i Geodezji uroczyste seminarium naukowe w związku z przejściem na emeryturę zasłużonych pracowników: prof. Józefa Gila, specjalisty w dziedzinie geodezji inżynierskiej i dr. Andrzeja Kraińskiego, specjalisty w dziedzinie geologii inżynierskiej. Seminarium zaszczyciły swą obecnością władze wydziału i instytutu - dziekan Wydziału Budownictwa Architektury i Inżynierii Środowiska prof. Jakub Marcinow-

ski oraz zastępca dyrektora Instytutu Budownictwa dr inż. Gerard Bryś. W seminarium uczestniczyło także grono przyjaciół przechodzących na emeryturę kolegów oraz pracownicy Zakładu Geotechniki i Geodezji.

W ramach seminarium wygłoszono dwa referaty naukowe: *Przykłady zastosowań sieci neuronowych w geodezji* autorstwa prof. Józefa Gila i prof. Marii Mrówczyńskiej oraz *Wpływ morfologii ziaren na wytrzymałość krytyczną piasku* autorstwa dr. Andrzeja Kraińskiego i dr. inż. Waldemara Szajny.

Przygotowano także wystawę dorobku naukowego prof. Józefa Gila i dr. Andrzeja Kraińskiego. Dr Agnieszka Gontaszewska oraz dr Sławomir Gibowski przedstawili życiorysy naukowe kolegów.

W dalszej części dziekan Wydziału, prof. Jakub Marciniowski wręczył listy honorujące pracę naukową i dydaktyczną przechodzących na emeryturę kolegów.

FOT. Z WYDZIAŁU

W końcowej części odbyło się spotkanie towarzyskie zebranych na seminarium osób.

Waldemar Szajna

prof. dr hab. inż. Józef Gil

Józef Gil urodził się 21 marca 1937 r. w miejscowości Ostrówki w woj. Lubelskim. Szkołę podstawową ukończył w roku 1950 w Śremie w woj. wielkopolskim, gdzie uczęszczał do VIII i IX klasy Szkoły Ogólnokształcącej. W roku 1952 z powodu choroby został przeniesiony przez rodziców do Szkoły Ogólnokształcącej im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej, gdzie uzyskał w roku 1954 świadectwo dojrzałości. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Geodezji Politechniki Warszawskiej. Wraz z uzyskaniem absolutorium, rozpoczął poprzedzoną odbytych wcześniej stażem pracę w Wydziale Obliczeń Państwowego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego w Warszawie, w którym

pracował do 1963 r. W marcu 1960 r. po przedłożeniu pracy magisterskiej z dziedziny geodezyjnych pomiarów podstawowych, uzyskał dyplom ukończenia studiów i **tytuł magistra inżyniera**.

Z początkiem 1964 r. rozpoczął pracę w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Geodezyjnym Gospodarki Komunalnej w Zielonej Górze, gdzie po zrealizowaniu zadania poligonizacji technicznej miasta Żagania został awansowany od grudnia 1964 r. na stanowisko kierownika Działu Robót.

Od 1 października 1966 r. rozpoczął pracę w **Wyższej Szkole Inżynierskiej** w Zielonej Górze. Początkowo na stanowisku lektora, a następnie, po utworzeniu we wrześniu 1968 r. Wydziału Budownictwa, został powołany na stanowisko wykładowcy. W początkowym okresie prowadził zajęcia z rysunku technicznego, a następnie już na stanowisku wykładowcy, prowadził wykłady i ćwiczenia z geodezji i geometrii wykreślnej na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych.

W okresie rozwoju Wydziału Budownictwa zorganizował od podstaw Pracownię Geodezji oraz pełnił przez szereg lat funkcję kierownika tej Pracowni. Po utworzeniu w ramach Wydziału Budownictwa kierunku *inżynieria sanitarna*, prowadził zajęcia dydaktyczne z geodezji na kierunkach *budownictwo* i *inżynieria sanitarna*. Opracował programy wykładów i ćwiczeń z tych przedmiotów, w tym również ćwiczeń polowych, które studenci odbywali w miesiącach letnich.

Na początku 1972 r. został członkiem rzeczywistym Lubuskiego Towarzystwa Naukowego, zaś od roku 1976 był przez szereg lat członkiem Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi.

W latach 1975-1990 pełnił funkcję kierownika Zakładu Geotechniki i Geodezji na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej.

Stopień **doktora nauk technicznych** Józef Gil uzyskał w 1972 r. na Wydziale Melioracji Wodnych Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Wraz z uzyskaniem stopnia doktora awansował na stanowisko adiunkta i przez pewien okres był członkiem Uczelnianej Komisji ds. Rozwoju Kadry Naukowo-Dydaktycznej.

W 1975 r. odbył półroczny staż w Technische Universität Dresden w katedrze prof. Wernera, gdzie zajmował się zagadnieniem wyznaczania przemieszczeń. W szczególności brał czynny udział w pomiarach odkształceń metodą niwelacji hydrostatycznej galerii zapory wodnej zbiornika wody pitnej dla miasta Drezna.

Na początku 1981 r. odbył kolejny staż na Politechnice w Rydze pod kierunkiem docenta Rossichina, gdzie zajmował się zagadnieniem deformacji podłoża gruntowego pod wpływem odciążania i obciążania. Zdobyty w okresie stażu zasób wiedzy wykorzystał jako współopiekun trzech prac dyplomowych, tematycznie związanych z zagadnieniem współpracy fundamentu z podłożem gruntowym.

W latach 1970-2002 współpracował z przemysłem jako specjalista ustanowiony przez Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne NOT, w roku 1980 w zakresie geodezyjnych odkształceń i przemieszczeń budowli i konstrukcji.

Oprócz kilku nagród i podziękowań został odznaczony w roku 1983 Srebrną Odznaką Budowniczego Legnicko-Głogowskiego Okręgu Miedziowego. Ze względu na czynny udział w pracach naukowo-badawczych prowadzonych przez specjalistów budownictwa, został przyjęty w roku 1984 w poczet członków Komitetu Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

W 1997 r. dr inż. Józef Gil uzyskał **stopień doktora habilitowanego** na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej ze specjalności *geodezja inżynierska* na przedłożeniu rozprawy pt. *Badanie nieliniowego geodezyjnego modelu kinematycznego przemieszczeń na przykładzie obciążanego podłoża gruntowego*.

Po upływie roku oraz po zatwierdzeniu uchwały Rady Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej 26 stycznia 1998 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej Politechniki Zielonogórskiej).

Jednocześnie w latach 2001-2007 pełnił funkcję kierownika Zakładu Geotechniki i Geodezji. W latach 2005-2007 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego. W ramach powierzonych obowiązków czynnie uczestniczył w rozwijaniu kontaktów z partnerami zagranicznymi (szczególnie z Niemiec).

Był czynnie zaangażowany w przygotowanie wniosku aparaturowego w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego - Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw na kwotę ponad 3,5 mln zł, który zakończył się sukcesem. Należy podkreślić, że dotacja ta znacząco wpłynęła na poprawę warunków pracy pracowników Instytutu Budownictwa w zakresie wyposażenia pracowni laboratoryjnych.

Postanowieniem z dnia 30.06.2008 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński nadał dr. hab. inż. Józefowi Gilowi tytuł **profesora nauk technicznych**.

Działalność naukowa Profesora Józefa Gila koncentruje się w dziedzinie geodezji inżynierskiej z zakresu analizy i interpretacji geodezyjnych wyników pomiarów deformacji ze szczególnym uwzględnieniem badania modeli przemieszczeń. Postawione zadania, związane z rzeczywistymi problemami optymalizacji bez ograniczeń oraz z ograniczeniami, rozwiązywał za pomocą metod klasycznych i sieci neuronowych. Przetwarzanie informacji wymienionymi metodami realizował w ujęciu liniowym, a w większości przypadków w ujęciu nieliniowym, z uwzględnieniem metod redukcji bazy danych w celu uzyskania ich najlepszej reprezentacji. W ostatnich latach podjął próbę wykorzystania sieci neuronowych wszczepionych na grunt systemów rozmytych do rozwiązywania zagadnień inżynierskich z dziedziny geodezji inżynierskiej.

Prof. dr hab. inż. Józef Gil był członkiem Komitetu Redakcyjnego Czasopisma Civil and Environmental Engineering Reports (prace naukowe z dziedziny Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego).

Pan Profesor Józef Gil jest także:

— autorem blisko 100 publikacji naukowych publikowanych w czasopismach krajowych i zagranicznych,
— recenzentem trzech książek i licznych artykułów naukowych,

— autorem dwóch monografii: *Zastosowanie metody geodezyjnej do badań deformacji podłoża gruntowego pod wpływem obciążenia* - 1995 r. oraz *Przykłady zastosowań sieci neuronowych w geodezji* - 2006 r.

— autorem skryptu wydanego w dwóch edycjach pt. *Miernictwo budowlane* - 1978 r. 1980 r.

— autorem podręcznika akademickiego pt. *Pomiary geodezyjne w praktyce inżynierskiej* - 2006 r.

Prof. dr hab. inż. Józef Gil był promotorem dwóch zakończonych sukcesem przewodów doktorskich: wtedy jeszcze mgr inż. Marii Mrówczyńskiej pt. *Badanie dokładności i efektywności odwzorowywania rzeźby terenu za pomocą*

sieci neuronowych oraz wtedy jeszcze mgr. inż. Sławomira Gibowskiego pt. *Kinematyka wysokościowej sieci pomiarowo-kontrolnej w aspekcie zastosowania algorytmów klasycznych i sieci neuronowych*.

Był także opiekunem naukowym rozprawy habilitacyjnej Marii Mrówczyńskiej zatytułowanej *Studium nad doбором metod inteligencji numerycznej do rozwiązywania zagadnień geodezji inżynierskiej*.

Sławomir Gibowski

Dr Andrzej Kraiński

Andrzej Kraiński urodził się 12 października 1947 r. w Łasinie, niewielkim miasteczku malowniczo położonym w województwie kujawsko-pomorskim nad Jeziorem Łasińskim przy trasie z Grudziądza do Ostródy. Po ukończeniu szkoły średniej został przyjęty na studia z zakresu geologii na Uniwersytecie Warszawskim. W 1970 r., na tejże uczelni uzyskał stopień magistra nauk geologicznych broniąc pracy o tematyce związanej z geologią czwartorzędu. W tym samym roku rozpoczął pracę zawodową w Geoprojekcie w Zielonej Górze, przechodząc w czasie 26 lat zatrudnienia w tej firmie przez szereg stanowisk - począwszy od geologa, przez kierownika pracowni aż do stanowiska kierownika wydziału geologii i wierceń Geoprojektu. W międzyczasie, w roku 1986, w Instytucie Geotechniki Politechniki Wrocławskiej, przedkłada rozprawę doktorską pod tytułem *Zjawiska geologiczno-inżynierskie związane z zaburzeniami głacictonicznymi na terenie Wzgórz Dalkowskich*. Promotorem rozprawy był, niestety nie żyjący już, prof. Jerzy Kotowski, również pracownik Instytutu Budownictwa naszej zielonogórskiej Uczelni i znakomity znawca oraz badacz zjawisk głacictonicznych w Zachodniej Polsce. Rada Naukowa Instytutu Geotechniki Politechniki Wrocławskiej postanowiła nadać Koleździe Andrzejowi Kraińskiemu stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie geologii inżynierskiej.

Od roku 1995 Kolega Andrzej Kraiński został zatrudniony na stanowisku adiunkta w Zakładzie Geotechniki i Geodezji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na przestrzeni ostatnich 30 lat Andrzej Kraiński zdobywa szerokie kwalifikacje w różnych dziedzinach związanych z geologią inżynierską, jak na przykład uprawnienia zatwierdzone w roku 1988 na stanowisko kierownika grupy otworów w zakresie wierceń do głębokości 300 m, czy też uprawnienia Centralnego Urzędu Górniczego z 1976 r. w zakresie ustalania przydatności gruntów dla potrzeb budownictwa i rozpoznawania wód podziemnych, albo uprawnienia CUG z roku 1975 w zakresie poszukiwania i rozpoznawania wód podziemnych.

Andrzej Kraiński współpracował lub nadal współpracuje z licznymi firmami takimi jak np. Ekosystem, Hydrowiert, Projbud, Geoprojekt czy Promost z Zielonej Góry, a także Atrak i Ekokonrem z Wrocławia czy też z poznańskim Hydroconsultem. Tematem współpracy są opracowania z zakresu ujęć wody, oczyszczalni ścieków, czy też składowisk odpadów.

Jest autorem lub współautorem ponad 120 publikacji naukowych z zakresu geologii i geotechniki, w tym 5 książek i 2 monografii. Zaangażowany był w organizację sympozjów naukowych, zwłaszcza z zakresu głacictoniki. W Jego dorobku zawodowym można wyróżnić około 3200 projektów, ekspertyz i innych opracowań z zakresu hydrogeologii i geologii inżynierskiej wykonanych w licznych miejscowościach od Suwałk po Jelenią Górę, których jest autorem, współautorem lub weryfikatorem.

Jako pracownik dydaktyczny Andrzej Kraiński jest wykładowcą cenionym i lubianym przez studentów, między innymi za swą charyzmę i ciepłe, choć wymagające podejście do uczącej się młodzieży.

Marek Dankowski

Seminaria naukowe

02.12.2014 r. - dr Elżbieta Grochowska na seminarium w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych wygłosiła referat nt. *Konstrukcje stalowe ze słupami dwugęzowymi z przewiązkami projektowane według norm PN i EN;*

09.12.2014 r. - mgr Zbigniew Różycki na seminarium instytutowym zaprezentował temat *Wzmacnianie słupów żeliwnych za pomocą zewnętrznej okładziny włóknokompozytowej;*

16.12.2014 r. - na zaproszenie prof. Adama Wysokowskiego gościł w naszym Instytucie Mateusz Florek - dyrektor Stowarzyszenia Producentów Elementów Betonowych dla Kanalizacji (SPEBK) z siedzibą w Lublinie. Gość wygłosił wykład na temat *Studzienki i rury betonowe - trwałe i wytrzymałe prefabrykaty dla kanalizacji w ujęciu parametrów normowych.* W trakcie wykładu, którego wysłuchało około 50 osób, poruszone zostały między innymi takie zagadnienia jak studzienki kanalizacyjne włączowe i niewłączowe z betonu zbrojonego i niezbrojonego według PN-EN 1917:2004, badania zgodności wyrobów z wymaganiami odpowiednich normatywów, czy też sposoby weryfikacji producentów tych elementów. Wykład wzbudził duże zainteresowanie także wśród licznie przybytych studentów.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Doktor Katarzyna Huk laureatką konkursu Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych

18 grudnia 2014 r. w Warszawie odbyło się rozstrzygnięcie konkursu na najlepsze prace magisterskie i doktorskie w dziedzinie pracy i polityki społecznej organizowanym przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych pod patronatem ministra pracy i polityki społecznej Władysława Kosiniaka-Kamysza. Jedną z laureatek konkursu została dr Katarzyna Huk, pracownik naszego Wydziału, która uzyskała III nagrodę za swoją pracę doktorską. W imieniu ministra nagrody wręczał Radosław Mleczek, podsekretarz stanu. Dr Katarzyna Huk od października 2014 r. związana jest z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania, gdzie pracuje w Katedrze Logistyki kierowanej przez dr. hab. Krzysztofa Witkowskiego, prof. UZ. Jest absolwentką studiów doktoranckich na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. W lutym 2014 r. uzyskała tytuł doktora w dziedzinie nauk ekonomicznych za rozprawę doktorską nt. *Programy zarządzania talentami w przedsiębiorstwach* na Wydziale Nauk Ekonomicznych we Wrocławiu, której promotorem był dr hab. Mieczysław Morawski, prof. UE. Jeszcze przed obroną pracy doktorskiej uzyskała stypendium ministra nauki i szkolnictwa wyższego za wybitne osiągnięcia na rok 2012/2013 i znalazła się w gronie 99 najlepszych, nagrodzonych doktorantów z całej Polski. W dyscyplinie nauki o zarządzaniu zostały nagrodzone tylko dwie osoby. Jej zainteresowania naukowe są związane z logistyką, a także zarządzaniem ludźmi w organizacji.

Serdecznie gratulujemy

Anetta Barska

PANI DOKTOR KATARZYNA HUK ODBIERA DYPLOM Z RĄK RADOSEŁAWA MLECZKO, PODSEKRETARZA STANU
ŹRÓDŁO: [HTTPS://WWW.IPISS.COM.PL/?KONKURS-MGR-I-DR=KOLEJNA-EDYCJA](https://www.ipiss.com.pl/?KONKURS-MGR-I-DR=KOLEJNA-EDYCJA)